

либкѣ направенѣ отъ рѣцѣтъ на сына ми? — да гледамъ този мой сынъ всякой день близу при мене, и да спѣхъ подъ неговѣтъ защитѣ, когато въ богатѣтъ кѣщи майката плаче за отсутствующій си сынъ, и беспокоино го слѣдва съ умѣтъ си въ другѣтъ край на свѣтътъ, дѣто той прѣтърпява хыляды бѣдствія въ усиліята да удвои имотѣтъ си, който и прѣдъ тръгнуваніето му е былъ доста голѣмъ? Жилището ни е малко, но кой задоволенъ отъ състояніето си быва нѣкога притѣсненъ, кога сѣди на трапезѣтъ или при огнището си? Ако искамы по-голѣмо пространство, заранъ щомъ изгрѣе слънцето, и вечеръ еще когато блѣщатъ звѣздытъ, ето че ся намѣрвамы подъ най блестящѣтъ завѣсѣ на небето, създадено отъ Бога за чловѣка.

Може нѣкой да каже че на сиромѣхъ чловѣкъ не е оздравенъ (осигоренъ) утрѣннійтъ му день. Но нека ни каже той, кой богатъ или сиромѣхъ може да знае какво ще му ся случи слѣдъ единъ часъ? Да ли богатѣтъ съ всичкѣтъ тѣхны прѣдпаванія сѣ повече спокойны отъ насъ? Тѣ сѣ хыляды пѣти по-беспкойни, а работѣтъ оправдаватъ много често тѣхнытъ страхуванія. Тѣ иматъ надеждѣтъ си на себе си, но ето излѣзва нѣкога дѣйстви-телно че надѣждата имъ е суетна. А сиромѣхѣтъ, понеже ся увѣрвава повече на Бога отъ колкото на себе си, за това всякога е по-добръ защитенъ.

Кучето пази вратата, но единъ пожаръ може да изгори кѣщѣтъ. Богатѣтъ пази парѣтъ си, но когато спи крадѣтъ и разбойницѣтъ могѣтъ да му ги открадѣтъ. Войскарѣтъ пази знамето си, но ако непріятельтъ е посиленъ може да му го земе, оная обаче доброчестина, която происхожда отъ работаніето и отъ взаимнѣтъ любовь, не ся бои отъ никое бѣдствіе, защото е подъ защитѣтъ на Всеблагаго Бога. Благополученъ е прочее, онзи който е чловѣкъ способенъ въ всичкѣтъ добры и полезны работы, и онзи който всякога ся надѣе на Всесилнаго Бога а не на себе си; благополученъ е онзи чловѣкъ който ся благодарѣ на онова което има.
